

סימוכין : 04573911
נספח מס' מ-620/א'

הצעת חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 36), התשע"ג–2012

הצעת חוק זו נדונה בכנסת בקריאה הראשונה ביום י' בחשוון התשע"ב
(7 בנובמבר 2011) והועברה לוועדת הכלכלה.

הצעת החוק מוגשת – ללא הסתייגויות – לקריאה השנייה ולקריאה
השלישית ביום כ"ט בתשרי התשע"ג (15 באוקטובר 2012).

להצעת החוק לא הוגשו בקשות רשות דיבור.

הצעת חוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית

סימוכין: 04573911
נספח מס' מ-620/א'

חוק הגנת הצרכן (תיקון מס' 36), התשע"ב–2012

תיקון סעיף 1 .1. בסעיף 1 לחוק הגנת הצרכן, התשמ"א–1981¹ (להלן – החוק העיקרי) –

(1) לפני ההגדרה "הוועדה המייעצת" יבוא:

"אכיפה מינהלית" – עיצום כספי, התראה מינהלית והתחייבות להימנע מהפרה;" ;

(2) אחרי ההגדרה "הרשות" יבוא:

"זכיין – בעל זכות שימוש בשם העוסק המקיים מערכת עסקית חשבונאית נפרדת מהעוסק;" ;

(3) אחרי ההגדרה "מספר זהות" יבוא:

"מפקח" – מי שהממונה הסמיכו למפקח בהתאם להוראות סעיף 20א ;

"מקום העסק" – מקום שבו מתנהל עסקו של העוסק, לרבות סניף שלו, ובלבד שהסניף אינו מנוהל על ידי זכיין.

(4) אחרי ההגדרה "עסקה" יבוא:

"פקודת מעצר וחיפוש" – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט–1969²;" ;

החלפת סעיף 3 .2. במקום סעיף 3 לחוק העיקרי יבוא:

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשע"ב, עמ' 615
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

3. "איסור הפעלת השפעה בלתי הוגנת (א) לא יעשה עוסק, במעשה או במחדל (בסעיף זה – מעשה), בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת, דבר העלול לפגוע ביכולתו של צרכן לקבל החלטה אם להתקשר בעסקה עמו, באופן שיש בו שלילה של חופש ההתקשרות של הצרכן או פגיעה מהותית בחופש ההתקשרות שלו(להלן – הפעלת השפעה בלתי הוגנת).

(ב) בלי לגרוע מכלליות האמור בסעיף קטן (א), יראו עוסק שביצע מעשה מן המעשים המפורטים להלן, כמי שהפעיל השפעה בלתי הוגנת:

(1) הגביל את יכולתו של צרכן לעזוב מקום או יצר בפני צרכן את הרושם שהוא מוגבל ביכולתו לעזוב מקום;

(2) מנע מצרכן את האפשרות להתייעץ לגבי התקשרות בעסקה או לגבי תנאיה;

(3) ערך ביקורים חוזרים ונשנים בבית צרכן כדי לשכנעו לקשור עמו עסקה, אף שהצרכן הביע, במפורש או במשתמע, את רצונו כי יימנע מכך;

(4) ביצע פניות חוזרות ונשנות לצרכן או לבני משפחתו כדי לקשור עסקה, אף שהביעו, במפורש או במשתמע, את רצונם כי יחדל מכך;

(5) ניצל מוגבלות נפשית, שכלית או גופנית של צרכן, כשהוא יודע או היה עליו לדעת על קיומה של מוגבלות כאמור;

(6) ניצל את העובדה שצרכן אינו יודע את השפה שבה נקשרת העסקה במידה מספקת לשם הבנת העסקה;

(7) איים או נקט אמצעי הפחדה כלשהו כלפי צרכן או כלפי בני משפחתו;

(8) סיפק לצרכן נכס או שירות בתשלום,
ללא בקשה מפורשת של הצרכן;

(9) יצר רושם כי צרכן זכה או יזכה
בפרס או בהטבה אחרת, אף שאין פרס או
הטבה כאמור או שנדרש תשלום מהצרכן
או תנאי אחר כדי לקבל את הפרס או את
ההטבה ואלה לא פורסמו מראש;

(10) מנע מצרכן להביא למקום העסק או
מקום אחר המנוהל על ידי עוסק (בפסקה זו
– מקום) מזון או שתייה מאותו סוג
שהעוסק מוכר במקום, אלא אם כן המקום
במהותו הוא בית אוכל; הוראות פסקה זו
לא יחולו אם המשטרה או ממונה בטחון
כמשמעותו בחוק להסדרת הבטחון בגופים
ציבוריים, התשנ"ח–1998,³ הורו על מניעה
כאמור מטעמי ביטחון הציבור."

3. תיקון סעיף 20 . בסעיף 20(א) לחוק העיקרי, אחרי פסקה (1) יבוא:

"(א1) לחקור חשד לביצוע עבירה לפי חוק זה ולהביא את העברייני לדין;

(ב1) לנקוט הליכי אכיפה מינהלית נגד מפר לפי הוראות חוק זה;"

4. הוספת סעיף 20 א . אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יבוא:

"הסמכת מפקחים 20 א. (א) הממונה רשאי להסמיך מפקח מקרב עובדי
הרשות, או מקרב עובדי המדינה האחרים
בהסכמת השר הממונה על המשרד שהם עובדיו,
בסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, אם
התקיימו לגביו כל אלה:

(1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך
שלושה חודשים מיום קבלת פרטי העובד,
כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים
של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו
הפלילי;

³ ס"ח תשנ"ח עמ' 348.

(2) הוא עומד בתנאי כשירות וקיבל הכשרה מתאימה בתחום הגנת הצרכן כפי שהורה הממונה וכן הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה הממונה בהסכמת השר לביטחון הפנים.

(ב) הסמכתו של מפקח לפי סעיף זה תהיה בתעודה החתומה בידי הממונה, שמעידה על תפקידו כמפקח ועל סמכויותיו לפי חוק זה (להלן – תעודת מפקח); תוקפה של תעודת מפקח לא יעלה על שלוש שנים מיום שניתנה, וכל עוד המפקח משמש בתפקידו.

(ג) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי חוק זה, אלא בעת מילוי תפקידו, לאחר שהזדהה, ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודת מפקח, שאותה יציג על פי דרישה.

החלפת סעיף 21 .5 במקום סעיף 21 לחוק העיקרי יבוא:

”סמכויות פיקוח 21. לצורך פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי הממונה או מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח או להקל את ביצוע הוראות חוק זה; לעניין זה, ”מסמך” – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ”ה–1995⁴ (בחוק זה – חוק המחשבים);

⁴ ס”ח התשנ”ה, עמ’ 366.

(3) ליטול דוגמאות לשם בדיקה;

(4) להיכנס למקום העסק בכל עת סבירה, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא לפי צו של בית משפט; חובת ההזדהות וענידת התג לפי סעיף 20א(ג) לא תחול לענין סמכות זו.

ביטול סעיף 21 א 6. סעיף 21א לחוק העיקרי – בטל.

הוספת סעיפים 21 ב 7. לפני סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

עד 21ד

21ב. (א) נוכח הממונה או מפקח כי עוסק לא סימן לשמירת טובין במקום העסק "צו מינהלי

טובין בהתאם להוראות סעיף 17, רשאי הוא לצוות כי לא ייעשה כל שימוש בטובין האמורים והם יישמרו במקום העסק, באופן שיקבע ולפרק זמן שיקבע שלא יעלה על שישה חודשים; על אף האמור, רשאי הממונה או המפקח להתיר לעוסק להוציא את הטובין ממקום העסק כדי לסמנם כאמור במקום אחר; בסעיף זה – "מקום העסק" – לרבות מחסן של העוסק, לפי בחירת העוסק.

(ב) הודיע העוסק לממונה או למפקח כי סימן את הטובין, יבדוק הממונה או המפקח, בסמוך לאחר הודעת העוסק, אם הטובין סומנו בהתאם להוראות סעיף 17, ואם נוכח כי הטובין סומנו כאמור, יבטל את הצו.

21ג. נוכח הממונה כי עוסק הפעיל השפעה בלתי הוגנת על צרכן בניגוד להוראות סעיף 3(א), רשאי הוא לצוות על העוסק להפסיק את ההפרה האמורה או לצוות עליו לבצע פעולה הדרושה למניעת אותה הפרה, באופן ובתנאים שיורה בצו; נתן הממונה צו כאמור בטרם ניתנה לעוסק הזדמנות לטעון את טענותיו, לא יהיה בכך כדי לפגוע בתוקף הצו, ואולם העוסק רשאי לטעון את טענותיו בפני הממונה, בכתב או בעל-פה, כפי שיורה הממונה, בתוך שבעה ימי עסקים מיום הוצאת הצו.

או למניעה של הפעלת השפעה בלתי הוגנת

בקשה לביטול צו 21ד. (א) הרואה את עצמו נפגע על ידי צו שהוצא לפי מינהלי על ידי בית המשפט להגיש לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לפי חוק זה, בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול הצו לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מתלה את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידון הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

8. החלפת סעיף 22 במקום סעיף 22 לחוק העיקרי יבוא:

”סמכות לחקור 22. (א) היה לממונה יסוד סביר לחשד כי עוסק עבר חשד לביצוע עבירה עבירה על הוראות חוק זה, רשאי הממונה או מפקח –

(1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לביצוע העבירה; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁵, בשינויים המחוייבים;

(2) לבקש מבית המשפט צו חיפוש לפי סעיף 23 לפקודת מעצר וחיפוש ולבצעו; על חיפוש לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 24(א)(1), 26 עד 28 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, בשינויים המחוייבים;

⁵ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

(3) לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חפץ הקשור לעבירה; על תפיסה לפי פסקה זו יחולו הוראות הפרק הרביעי לפקודת מעצר וחיפוש בשינויים המחויבים.

(ב) בסעיף זה, "חפץ" – לרבות מסמך ולמעט מחשב וחומר מחשב כהגדרתם בחוק המחשבים."

הוספת פרק ה'1 .9 אחרי סעיף 22ב לחוק העיקרי יבוא:

"פרק ה'1: אכיפה מינהלית

סימן א': עיצום כספי

עיצום כספי .ג22. (א) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה בסכום של 25,000 שקלים חדשים, ואם העוסק אינו תאגיד – בסכום של 10,000 שקלים חדשים:

(1) הודיע או הציב שלט המודיע שאין הוא אחראי לכל נזק גוף העלול להיגרם לצרכן בתחום העסק או בחצריו, בניגוד להוראות סעיף 2(ב1);

(2) הודיע שאין לצרכן זכות לבטל עסקה או לקבל חזרה את כספו, ולא סייג את הודעתו בהתאם להוראות סעיף 2(ב2);

(3) לא גילה לצרכן פרט מהותי שהיה עליו לגלותו, בהתאם להוראות לפי סעיף 4(א)3);

(4) לא קיים את ההוראות לפי סעיף 4א(1) לגבי אותיות בחוזה אחיד או בתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן;

(5) לא קיים את ההוראות לפי סעיף 4א(2) לעניין ההבלטה ואופן הניסוח של תנאים מהותיים בחוזה אחיד או לעניין צירוף מסמך נפרד לגביהם;

(6) לא גילה לצרכן את שמו ואת מספר הזהות שלו בהתאם להוראות סעיף 4ב;

(7) לא השיב לצרכן את התמורה שהתקבלה ממנו, בניגוד להוראות סעיף 4ג(ב) או (ג);

(8) לא ערך חוזה בכתב עם הצרכן בהתאם להוראות לפי סעיף 5(א) או לא נתן לצרכן הזדמנות סבירה לעיין בחוזה ולא מסר לו עותק כאמור בסעיף 5(ב);

(9) קבע מחיר באשראי בעסקה עם צרכן, בלי שמסר לצרכן הודעה מראש בהתאם להוראות לפי סעיף 9;

(10) לא הודיע לצרכן, בתקופת ההודעה, על מועד סיום העסקה או ההתחייבות בהתאם להוראות סעיף 13א(ב);

(11) לא שלח לצרכן פירוט תשלומים או העתקי חשבוניות בהתאם להוראות לפי סעיף 13ב;

(12) לא גילה לצרכן פרטים שהיה עליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 13ג(ב);

(13) לא כלל את הפרטים האמורים בסעיף 13ג(ב) במסמך לפי הוראות סעיף 14ג(ב) או בחוזה שנחתם עם צרכן, או שלא מסר לצרכן מסמך בכתב הכולל את הפרטים האמורים, בהתאם להוראות, או בחשבונית, קבלה או הודעת תשלום הנשלחת לצרכן, לפי סעיף 13ג(ג) ו-ה(1);

(14) לא פרסם באתר האינטרנט שלו את הדרכים לביטול עסקה מתמשכת ואת הפרטים האמורים בסעיף 13ג(ב)(4) או בסעיף 4ב, בהתאם להוראות סעיף 13ג(ה)(2);

(15) עשה עסקה מתמשכת בעניין שירותי רפואה בלי שהתקיימו התנאים לפי סעיף 13ה(ב);

(16) גבה מצרכן עמלה לגבי שירותים או טובין מפוקחים, בניגוד לסעיף 13ח(ב);

(17) לא אפשר לצרכן לשלם בעד שירותים או טובין מפוקחים בעסקה מתמשכת באחת הדרכים המנויות בסעיף 13ח(ג);

(18) בעסקה ברוכלות, לא מסר לצרכן פרטים שהיה עליו למסרם בהתאם להוראות לפי סעיף 14(ד);

(19) עשה עסקה בעניין רכישה של יחידות נופש, בלי שהתקיימו התנאים לפי סעיף 14א(א);

(20) חייב לקוח, בניגוד להוראות סעיף 14ב;

(21) לא גילה לצרכן פרטים שהיה עליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 14ג(א);

(22) לא סיפק לצרכן מסמך בכתב בהתאם להוראות סעיף 14ג(ב);

(23) לא החזיר לצרכן את התמורה ששילם בהתאם להוראות לפי סעיף 14ו;

(24) הודיע ברבים או במקום העסק על מכירה מיוחדת ולא הבהיר את הפרטים או התנאים האמורים בסעיף 15(א) או שלא החזיק מלאי סביר של טובין בהתאם להוראות סעיף 15(ב);

(25) הודיע ברבים על מכירה מיוחדת ולא כלל בפרסום את הפרטים שהיה עליו לכלול בו בהתאם להוראות לפי סעיף 15(ב);

(26) המשיך לפרסם ברבים או במקום העסק הודעה שפרסם על מכירה מיוחדת, בניגוד להוראות סעיף 15(ב);

(27) לא כלל בהודעה על מכירה בהנחה או במחיר מיוחד, את סיבת ההנחה או המחיר המיוחד, בניגוד להוראות סעיף 16;

(28) לא סימן על גבי טובין המיועדים לצרכן או במצורף להם, פרטים בהתאם להוראות לפי סעיף 17;

(29) לא הציג על גבי טובין או על גבי אריזתם את מחירם הכולל בהתאם להוראות סעיף 17(א), (ב) ו-(ג);

(30) חייב צרכן במחיר הגבוה מהמחיר המחייב של טובין, בניגוד להוראות סעיף 17(ד);

(31) לא הציג, נוסף על המחיר הכולל או במקומו, את המחיר ליחידת מידה, משקל או נפח, בהתאם להוראות לפי סעיף 17(ה);

(32) לא הציג את המחיר הכולל הנדרש בעד מתן שירות או עשייתו בהתאם להוראות לפי סעיף 17ג;

(33) פרסם או נקב מחיר של נכס או שירות שלא בהתאם להוראות סעיף 17ד;

(34) לא כלל במחיר המוצג את שיעור ההגדלה או ההפחתה של מס, אגרה או תשלום חובה בהתאם להוראות סעיף 17ה;

(35) קבע מחיר במטבע ישראלי לנכס או לשירות כמפורט בחלק ב' של התוספת הראשונה, שמחירו הוצג, פורסם או נקב במטבע חוץ, שלא לפי שער החליפין הקבוע בתוספת הראשונה, בניגוד להוראות סעיף 17ז(ב);

(36) מכר או החזיק למטרת מכירה, טובין שלא קוימה לגביהם חובה מכוח פרק ד', בניגוד להוראות סעיף 18;

(37) לא נתן לצרכן שירות או תעודת אחריות, או לא הדביק או לא מסר מדבקת אחריות, בהתאם להוראות לפי סעיף 18א;

(38) לא סיפק שירות טלפוני חינם בהתאם להוראות לפי סעיף 18ב(א)(1) או (ב);

(39) לא גילה לצרכן פרטים שעליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 18ב(א)(2).

(ב) הפר עוסק הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים, ואם הוא אינו תאגיד – בסכום של 35,000 שקלים חדשים:

(1) עשה דבר העלול להטעות צרכן בעניין מהותי בעסקה, בניגוד להוראות סעיף 2(א) או (ג);

(2) מכר, ייבא או החזיק נכס שיש בו הטעיה, או השתמש בנכס כאמור למתן שירות, בניגוד להוראות סעיף 2(ב);

(3) הפעיל השפעה בלתי הוגנת כאמור בסעיף 3(ב), למעט פסקה (7);

(4) לא גילה לצרכן פרטים שעליו לגלותם בהתאם להוראות סעיף 4(א)(1) או (2);

(5) פרסם פרסומת מטעה בניגוד להוראות סעיף 7(ג);

(6) פרסם פרסומת או נקט דרך שיווק אחרת שלא בהתאם להוראות לפי סעיף 7א;

(7) מתקיים בו אחד מהתנאים המפורטים בסעיף 7(ב) והוא הציג או פרסם את עצמו, במישרין או בעקיפין, כמי שמטרתו היחידה היא להגן על הצרכן או לייעץ לו, או קרא או כינה את עצמו בשם שמשמע ממנו כי הוא פועל למטרה כאמור, בניגוד להוראות סעיף 7(א);

(8) המשיך לחייב צרכן בתשלומים, בניגוד להוראות סעיף 13א(ג);

(9) המשיך לחייב צרכן בתשלומים בעד טובין או שירותים שניתנו לאחר מועד הביטול, בניגוד להוראות סעיף 13ד(ג);

(10) התקשר עם צרכן לתקופה העולה על שנה, בעסקה מתמשכת בעניין שירותי רפואה שהיא עסקה לתקופה קצובה, בניגוד להוראות סעיף 13ה(ה);

(11) גבה מצרכן דמי ביטול, בניגוד להוראות סעיף 13ו(א)(1) או (2);

(12) לא השיב לצרכן חלק ממחיר העסקה ולא ביטל את חיובו של הצרכן בהתאם להוראות סעיף 13ז;

(13) לא השיב לצרכן את התמורה ששילם בהתאם להוראות סעיף 14(ב);

(14) לא החזיר לצרכן את החלק ממחיר העסקה ששולם על ידו או לא ביטל את חיובו של הצרכן בהתאם להוראות סעיף 14ה;

(15) הפר תנאי מהתנאים הנוספים שנכללו בכתב התחייבות שהגיש לממונה, שעליו לעמוד בהם בהתאם להוראות סעיף 22טז(ג).

הפרה בנסיבות מחמירות 22.ד (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, בנסיבות מחמירות, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, ששיעורו פי אחד וחצי מסכום העיצום הכספי שניתן להטיל בשל אותה הפרה לפי סעיף 22ג.

(ב) בסעיף זה, "נסיבות מחמירות" – הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של צרכנים; לעניין זה, חזקה כי הפרה שנעשתה על ידי עוסק ביותר מסניף אחד או נקודת מכירה אחת המופעלים על ידו, היא הפרה הנוגעת למספר רב במיוחד של צרכנים.

הודעה על כוונת חיוב 22.ה (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף או לפי סעיף 22ד, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו, בהתאם להוראות סעיף 22א;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 22ו;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 22י.

זכות טיעון 22ו. (א) מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 22ה, רשאי לטעון את טענותיו לפני הממונה, בכתב או בעל פה, כפי שיוורה הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 45 ימים ממועד מסירת ההודעה.

(ב) הממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (א) בתקופה שלא תעלה על 45 ימים.

החלטת הממונה 22ז. (א) טען המפר את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 22ו, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי, והוא רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 22ח.

(ב) (1) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן כאמור בסעיף 22ט ואת התקופה לתשלומו כאמור בסעיף 22יא.

(2) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה לפי סעיף קטן (ב) יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא ביקש המפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 22ו(א), בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב או בתוך תקופה ארוכה יותר שנקבעה לפי סעיף 22ו(ב), ככל שנקבעה, יראו הודעה זו, בתום התקופה האמורה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

סכומים מופחתים 22ח. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מן הסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השר, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכומי העיצום הכספי הקבועים בסימן זה, בשיעורים שיקבע.

סכום מעודכן של העיצום הכספי 22ט. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 22 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 22כ(א) והורה בית המשפט על עיכוב תשלומו של העיצום הכספי לפי סעיף 22כ(ב), יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

(ב) סכומי העיצום הכספי כאמור בסעיף 22ג יעודכנו ב-1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

הפרה נמשכת והפרה חוזרת 22י. (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה; לעניין זה, "הפרה נמשכת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, לאחר שנמסרה למפר דרישת תשלום בשל הפרת אותה הוראה או לאחר שנמסרה למפר התראה מינהלית כמשמעותה בסעיף 22ג, בשל הפרת אותה הוראה וההתראה לא בוטלה כאמור בסעיף 22ד.

(ב) בהפרה חוזרת ייוסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, מחצית סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע, ואולם, לעניין הפרה לפי סעיף 22ג(א)(28) או (29) – בתוך תשעה חודשים מהפרה קודמת של הוראות אלה.

המועד לתשלום העיצום הכספי 22א. העיצום הכספי ישולם בתוך 45 ימים מיום מסירת העיצום הכספי דרישת התשלום כאמור בסעיף 22ז.

הפרשי הצמדה 22ב. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו וריבית לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו; בפרק זה – "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961.⁶

סימן ב': התראה מינהלית

התראה מינהלית 22ג. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי עוסק הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה רשאי הממונה להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית לפי הוראות סעיף זה.

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 22י, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 22ד.

⁶ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

בקשה לביטול התראה מינהלית 22ד. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 22ג, רשאי הוא לפנות לממונה, בכתב, בתוך 45 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

(1) הוא לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי הוא לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב ותימסר למפר בצירוף נימוקי ההחלטה.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת לאחר התראה 22טו. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 22(א), דרישת תשלום אינה גורעת מזכותו של העוסק לטעון כאמור בסעיף 22 לעניין סכום העיצום הכספי בלבד.

(ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, ולעניין הפרה לפי סעיף 22(ב) או (29) – בתוך תשעה חודשים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 22(ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

התחייבות להימנע 22טז. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר מהפרה הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שהורה עליהם הממונה, רשאי הוא להציע למפר, בהודעה בכתב, להגיש לו כתב התחייבות ועירבון מסוג שייקבע בנהלים, לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'.

(ב) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה, שתחילתה ביום מסירת ההודעה כאמור באותו סעיף קטן, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על התקופה האמורה בהגדרה "הפרה חוזרת" שבסעיף 22(ב), לפי העניין (בסימן זה – תקופת ההתחייבות).

(ג) הממונה רשאי לדרוש כי המפר יכלול בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעליו לעמוד בהם בתקופת ההתחייבות לשם הקטנת הנזק שנגרם מההפרה או מניעת הישנותה, ובכלל זה –

(1) החזרת כסף או נכס לצרכן או לציבור צרכנים, בתוך תקופה שיורה עליה הממונה;

(2) פרסום מודעות ברבים בעניין ההפרה ובעניין כתב ההתחייבות, כפי שיורה הממונה ובתוך התקופה שיורה עליה.

(ד) הממונה יקבע את גובה העירבון שעל המפר להפקיד נוסף על כתב ההתחייבות; גובה העירבון יהיה בגובה העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומן של נסיבות הפחתה בהתאם להוראות לפי סעיף 22ח(ב).

תוצאות הגשת כתב 22יז. (א) הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון ועירבון לפי סימן זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת או אי-הגשתם ההודעה כאמור בסעיף 22טז(א) לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה.

(ב) לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 22טז(א), ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 22ה.

הפרת התחייבות 22יח. (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט להלן, יחולו הוראות אלה, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, בתקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת, כאמור בסעיף 22יא(א);

(2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון ויראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 22יב(ב); הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנכללו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 22טז(ג) – יודיע הממונה למפר על כוונתו לחלט את העירבון; המפר רשאי לטעון את טענותיו לעניין זה, בכתב או בעל פה, כפי שיורה הממונה, בתוך 45 ימים מיום הודעת הממונה, והממונה רשאי, לבקשת המפר, להאריך תקופה זו בתקופה שלא תעלה על 45 ימים.

(ב) לעניין פרק זה, יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר בשנית את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא ימסור לו הממונה הודעה בדבר אפשרות להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה.

השבת העירבון 22יט. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, יוחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד; העירבון, למעט אם היה ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': הוראות כלליות

ערעור 22כ. (א) על דרישת תשלום ועל התראה מינהלית ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה דרישת התשלום או ההתראה המינהלית.

(ב) אין בהגשת ערעור על דרישת תשלום כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

(ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור על דרישת תשלום, לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, יוחזר העיצום הכספי בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

פרסום 22כא. (א) הוטל עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם הממונה באתר האינטרנט של הרשות וכן בדרך נוספת אם החליט כך, את הפרטים שלהלן, באופן שיבטיח שקיפות של הפעלת שיקול הדעת בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

- (1) דבר הטלת העיצום הכספי ;
- (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה ;
- (3) סכום העיצום הכספי שהוטל ;
- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ואחוזי ההפחתה ;
- (5) פרטים על אודות המפר ;
- (6) שמו של המפר – ככל שהמפר הוא תאגיד.

(ב) הוגש ערעור על דרישת תשלום לפי סעיף 22כ, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה פרסם את דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)(6), רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזהרת הציבור.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998⁷, וכן הוא רשאי שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ה) פרסום כאמור בסעיף קטן (א) בנוגע לעיצום כספי שהוטל על תאגיד יהיה לתקופה של ארבע שנים, ובנוגע לעיצום כספי שהוטל על יחיד – שנתיים.

⁷ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(ו) שר המשפטים, בהתייעצות עם השר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, יקבע הוראות לעניין אופן הפרסום לפי סעיף זה, כדי למנוע, ככל הניתן, את העיון בפרטים שפורסמו לפי סעיף קטן (א), בתום תקופת הפרסום כאמור בסעיף קטן (ה).

שמירת אחריות 22כב. (א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה פלילית מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה המפורטות בסעיף 22ג, שהיא עבירה על חוק זה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), שילם המפר עיצום כספי, נמסרה למפר התראה מינהלית או הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון, בשל הפרה כאמור באותו סעיף קטן, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותו מעשה, אלא אם כן התגלו עובדות או ראיות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) שילם המפר עיצום כספי או הפקיד עירבון והוגש נגדו כתב אישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) – יוחזר לו הסכום ששילם או העירבון; סכום ששילם המפר כאמור או עירבון, למעט ערבות בנקאית, יוחזר בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו או הפקדתו עד יום החזרתו.

(ד) הוגש נגד עוסק כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה.

אישור נהלים ופרסומם 22כג. נהלי הממונה לפי סעיפים 22ג ו-22טז טעונים אישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי שהוא הסמיך לכך, והם יפורסמו באתר האינטרנט של הרשות.

תיקון סעיף 23 10. בסעיף 23 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) במקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא :

"(1) עשה דבר העלול להטעות צרכן בניגוד להוראות סעיף 2(א), (ב) או (ג) ;

(2) הפעיל השפעה בלתי הוגנת כאמור בסעיף 3(ב) ;"

(ב) אחרי פסקה (6) יבוא :

"(6א) הפר צו מינהלי שניתן בהתאם להוראות סעיף 21ג ;"

(ג) פסקה (7) – בטלה ;

(2) בסעיף קטן (ב), פסקאות (5) ו-(8) – בטלות ;

(3) בסעיף קטן (ג), פסקאות (1), (3), (5), (6), (7), (9) ו-(10) – בטלות.

11. בסעיף 23א לחוק העיקרי – תיקון סעיף 23א

(1) בסעיף קטן (א), במקום "מאסר שנתיים או קנס פי עשרה" יבוא "מאסר שלוש שנים או קנס פי עשרים" ;

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי פסקה (3) יבוא :

"(4) העבירה נעברה או היתה מכוונת כלפי קשישים, חסרי ישע או קטינים, או כלפי ציבור של צרכנים הנתונים במצב של חולשה שכלית, נפשית או גופנית, או כלפי מי שאינם יודעים את השפה שבה נקשרה העסקה במידה מספקת לשם הבנת העסקה ;

(5) נעברה עבירה לפי סעיף 23(א) תוך טענת עובדה אשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת."

12. סעיף 27 לחוק העיקרי – בטל. ביטול סעיף

27

13. בסעיף 28 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 28

(1) בסעיף קטן (א) –

(א) ברישה, במקום "חוק זה" יבוא "סעיף 25" ;

(ב) בפסקה (1), המילים "ובתאגיד – כפל הקנס כאמור, " – יימחקו ;

(ג) פסקאות (2) ו-(3) – יימחקו ;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "עוסק" יבוא "אדם" ובמקום "23" יבוא "25";

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "עוסק" יבוא "אדם";

(4) בסופו יבוא :

"(ה) בסעיף זה, "אדם" – למעט תאגיד."

14. תחילה ותקנות ראשונות תחילתו של חוק זה ביום ד' בשבט התשע"ג (15 בינואר 2013), ובלבד שעד לאותו מועד הותקנו תקנות לפי סעיף 22ח(ב) לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 9 לחוק זה; לא הותקנו תקנות כאמור עד לאותו מועד, ידחה שר התעשייה המסחר והתעסוקה, בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, את מועד תחילתו של חוק זה בתקופה שלא תעלה על שישה חודשים נוספים בכל פעם.

15. הוראות מעבר (א) עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה או עובד הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן שהיה מוסמך לפי סעיפים 21, 21א או 22 לחוק העיקרי ערב פרסומו של חוק זה (להלן – יום הפרסום), יראו אותו כאילו הוסמך למפקח לפי סעיף 20א לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, אף אם לא התקיימו בו הוראות סעיף 20א(א) לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה.

(ב) הסמכתו של עובד כאמור בסעיף קטן (א), תעמוד בתוקפה עד תום שלוש שנים מיום הפרסום או עד שיוסמך בידי הממונה למפקח לפי סעיף 20א לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 4 לחוק זה, לפי המוקדם.
